

Uchwała Nr 130/2014
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie
z dnia 28 października 2014 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miasta Tomaszów Lubelski.

Na podstawie art. 91 ust. 1 w związku z art. 86 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r., poz. 1113 z późn. zm.) – Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie

uchwała, co następuje:

stwierdza się nieważność uchwały Nr XLIX/523/2014 Rady Miasta Tomaszów Lubelski z dnia 19 września 2014 r. w sprawie wprowadzenia zwolnień z podatku od nieruchomości na terenie miasta Tomaszów Lubelski z powodu naruszenia art. 6 ust. 3 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 849).

UZASADNIENIE

Uchwała Rady Miasta Tomaszów Lubelski, o której mowa w sentencji, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie 29 września 2014 r. W wyniku jej zbadania w trybie nadzoru, Kolegium RIO w Lublinie podjęło 16 października 2014 r. uchwałę Nr 126/2014 w sprawie wszczęcia postępowania nadzorczego, uznając, że zapisy uchwały w istotny sposób naruszają prawo.

W § 1 ust. 1 kwestionowanej uchwały Rada Miasta zwolniła z podatku od nieruchomości „nowo powstałe budynki i budowle, rozbudowane lub zmodernizowane budynki – w zakresie zwiększonej powierzchni do opodatkowania, oraz grunty i z nimi związane zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej na terenie miasta Tomaszów Lubelski przez przedsiębiorców, którzy są podatnikami podatku od nieruchomości w rozumieniu ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych”, a w § 2 ust. 1 tej uchwały – „podatników tworzących i utrzymujących nowe miejsca pracy na terenie miasta Tomaszów Lubelski”.

W ocenie Kolegium działaniem takim Rada przekroczyła zakres swoich uprawnień wynikających z delegacji ustawowej zawartej w art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ponieważ nie może ona w drodze uchwały wprowadzać w podatku od nieruchomości zwolnień o charakterze podmiotowym czy też przedmiotowo – podmiotowym. Wskazany przepis wyraźnie wskazuje, że rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić

inne zwolnienia ale wyłącznie o przedmiotowym charakterze. Wprowadzone zwolnienia wskazują na podmiot uprawniony do korzystania z tego zwolnienia (przedsiębiorców i podatników tworzących nowe miejsca pracy). Oznacza to, że wprowadzone zwolnienia odnoszą się wprost do konkretnej grupy podmiotów i są zwolnieniami o charakterze przedmiotowo – podmiotowym bądź podmiotowym. Należy wskazać, że zapisy § 1 ust. 1 uchwały ograniczają prawo do korzystania ze zwolnienia przez podatników nie będących przedsiębiorcami, którzy są podatnikami podatku od nieruchomości spełniających określone w tym przepisie warunki. Przepis kompetencyjny zezwalając na wprowadzenie wyłącznie zwolnień przedmiotowych zakazuje wprowadzania zwolnień o innym charakterze. Przedstawione wyżej stanowisko prezentowane jest powszechnie w orzecznictwie sądowym, np. w wyrokach NSA: z 12 czerwca 2014 r., sygn. akt II FSK 1529/12 oraz z 10 stycznia 2014 r., sygn., akt II FSK 112/12. Natomiast zwolnienie wprowadzone w § 2 ust. 1 uchwały – oprócz odniesienia podmiotowego – ma charakter nieprecyzyjny, gdyż jego brzmienie może sugerować, że obejmuje ono wszystkie nieruchomości podatnika tworzącego i utrzymującego nowe miejsca pracy, bez względu na ich związek z tworzeniem nowych miejsc pracy. Przepisy podatkowe, zwłaszcza wprowadzające zwolnienia od obowiązku ponoszenia obciążeń podatkowych, winny być zredagowane w sposób czytelny, wolny od wątpliwości interpretacyjnych.

Dodatkowo w § 4 ust. 1 uchwały Rada wskazała, że zwolnienie, o którym mowa w § 2 uchwały, stosuje się w wysokości stanowiącej iloczyn kwoty 1.200 zł i liczby nowoutworzonych miejsc pracy i nie może być wyższe niż kwota należnego podatku za dany rok podatkowy. W ocenie Kolegium tak sformułowany zapis zwolnienia podatkowego oznacza w istocie wprowadzenie ulgi podatkowej. Zgodnie zaś z art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada posiada uprawnienie do wprowadzania jedynie zwolnień. Należy również wskazać, że ograniczenie zwolnienia wyłącznie do wysokości należnego podatku za rok podatkowy stoi w sprzeczności z postanowieniami § 2 ust. 2 uchwały, który stanowi, że zwolnienie przysługuje w okresie od 12 do 60 miesięcy, w zależności od liczby utworzonych miejsc pracy.

W § 4 ust. 3 ocenianej uchwały postanowiono, że w sytuacji, gdy prawo do zwolnienia podatnik nabył w ciągu roku to zwolnienie ustala się proporcjonalnie do liczby miesięcy przysługującego zwolnienia, począwszy od następnego miesiąca po złożeniu wniosku. W ocenie Kolegium zapis ten jest sprzeczny z art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zdaniem Kolegium prawa do uzyskania zwolnienia nie można uzależnić od złożenia wniosku o takie zwolnienie. Podatnik uzyskuje to prawo po spełnieniu warunków wynikających z uchwały, a zwolnienie – zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych – przysługuje od pierwszego dnia następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku.

Z przedstawionych wyżej powodów nie znajduje uzasadnienia określenie, w § 11 ust. 1 uchwały, wniosku o udzielenie zwolnienia i ustalenie jego wzoru w załączniku do uchwały. Charakter zwolnienia (zwolnienie z mocy prawa) nie wymaga składania wniosku, czy też wydania, jako następstwo jego złożenia, decyzji w sprawie udzielenia zwolnienia.

Zwolnienie znajduje odzwierciedlenie w deklaracji podatkowej bądź w decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego.

Rada Miasta Tomaszów Lubelski w wyznaczonym przez Kolegium RIO terminie, tj. do 27 października 2014 r., nie usunęła wskazanego naruszenia prawa, dlatego Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Lublinie stwierdziło nieważność uchwały, o której mowa w sentencji.

Na tę uchwałę przysługuje Radzie Miasta Tomaszów Lubelski prawo wniesienia skargi – za pośrednictwem Kolegium RIO w Lublinie – do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Rada Miasta Tomaszów Lubelski,
2. Burmistrz Miasta Tomaszów Lubelski.